

de virkeligt interesserede Parter til ved deres egne Kræfter at lægge Grundlaget for en Forbindelse, som ganske kunde rette sig efter deres formeentlige Interesser, men at Tilslutningen var saa ringe, at enhver Tanke om at gaae frem ved Hjælp af saadanne Midler maatte opgives. Denne lille Bane fra Maribo til Bandholm kunde nu maaskee blive Udgangspunktet for en naturlig og ved private Kræfter tilveiebragt Forbindelse mellem forskellige Dele af Lolland-Falster. Men dette vil kun kunne blive Resultatet, saafremt Ministeren seer sig istand til at borttage det Jernbaand, han foreløbig har lagt over Falster, og derfor haaber jeg, at den ærede Minister vil give Oplysning om, hvorledes den omtalte Forhandling stiller sig. Seg skal ikke holde min egen Anskuelse tilbage; den er, at det vil være til alle Parters Gavn, om en forstandig Ombygning kunde skee, og ikke mindst til Gavn for den Befolkning, som Ministeren vilde tjene, da han forelagde Loven af 21de Juni 1867.

Indenrigsministeren: Seg kan være ganske enig med det ærede Medlem, som nu satte sig, i, at alle Parter ville være bedst tjente med, om Lolland-Falster vilde stille det sjællandske Selskab af med dets Forpligtelse til at bygge Banen over Falster, og det sjællandske Jernbaneselskab saa vilde bygge Banen gennem det nordvestlige Sjælland, hvilket naturligvis kun kunde skee, forsaavidt Rigsdagen vilde give sit Samtykke dertil. Deri kan jeg være fuldstændig enig med det ærede Medlem, men jeg seer mig ikke istand til at meddele det ærede Medlem nogen Oplysning om, hvorledes de af ham formodede Forhandlinger om en saadan Ombygning staae. I dette Dilemma foreligger der ikke officielt for mig som Minister Noget, som jeg vilde see mig istand til at meddele det ærede Medlem. Seg haaber imidlertid ogsaa, at det ærede Medlem foreløbig vil være tilfreds med denne Udtalelse af, at vor Sympathi gaaer i samme Retning. Der var imidlertid et Par Uttringer, som det ærede Medlem brugte, og som jeg ikke troer vare fuldstændig correcte. Seg troer ikke, at det ærede Medlem ret vel kan sige, at jeg har paatvunget — jeg troer endog han sagde mine

Undersaatter — Falsterbanen. Skal det Ord „paatvunget“ kunne bruges overfor Nogen, maatte det være overfor det sjællandske Jernbaneselskab, som man har paatvunget at bygge dette Banestykke. Det er mig ganske vist bekendt, at der fra enkelte Falstringers Side har reist sig Stemmer imod dette Stykke Bane, hvilket har været til min store Forundring, idet jeg mener, at en Jernbane altid maa have nogen Betydning for et Land, selv om den ikke har den fulde Betydning, den efter Enkeltes Formening kunde faae ved en forandret Retning. At altsaa denne Falsterbane i og for sig maa have nogen Betydning forekommer mig at være utvivlsomt; men at den ligesom skulde være usfordeelig for Falster, er mig usatteligt. Selv om den ikke efter sin Beliggenhed byder alle Egne af Falster samme Fordele, og selv om den ikke — fordi den gaaer lige gennem Landet — som local Bane betjener alle Dele af Verne tilfredsstillende, saa er dermed jo ingenlunde udelukket en hertilgjærende Udvikling af Jernbanesystemet. Man kan tænke sig, at skjøndt Jernbanen ikke berører Stubbejøbing — for at tage et Exempel — der desuagtet kan knytte sig til denne Falsterbane en Bane over Stubbejøbing til Møen. Det forekommer mig at være aldeles utvivlsomt, nemlig, at naar det sjællandske Jernbaneselskab først har sat sin Fod over til Falster, og der midt paa Lolland begyndes Bygningen af en selvstændig Jernbane, er det kun et Tidspørgsmaal, naar disse Jernbaner ville blive sammenbyggede. Det forekommer mig altsaa, at alene i saa Henseende er der vundet ikke Ubetydeligt derved, at for det Første Falsterbanen er bleven det sjællandske Jernbaneselskabs paatvunget — for at bruge det ærede Medlems Udtryk — og for det Andet derved, at der nu med Rigsdagens Samtykke kan gives Concession paa Anlægget af en Bane fra Maribo til Bandholm. Seg har det Haab, at disse to Stykker Bane om ikke lang Tid ville være sammen. Naar det ærede Medlem ganske i Forbigaaende paastod, at den Retning af Banen, som det sjællandske Selskab er gaaet ind paa gennem Sjælland, er usfordeelig for Selskabet, eller at Selskabet anseer den for at være usfordeelig for sig, maa jeg der-